

Васил Априлов



Биография



- *Васил Априлов е роден на 21 юли 1789 година в Габрово. Градът е известен с предприемчивостта и икономическа съобразителност на своите жители, което спомага за превръщането му в търговски център. С търговия се занимават и двамата братя на Васил, които пътуват често и прекарват особено дълго време в Москва. Едва на 11-годишна възраст Васил губи баща си Евстатий и веднага след това трагично събитие напуска българските земи, изведен от по-големия си брат Христо при едно от техните пътувания към Москва*

Трагедията обаче не оставя детето на улицата. Неговите братя поемат изцяло грижата както за прехраната, така и за образованието му. По това време Васил се извява като елинофил, ходи и на частни уроци по гръцки. Последвалата трансформацията от убеден гръцки патриот в деец на българското Възраждане никога няма да може да бъде докрай изяснена.

През 1808 година той се установява в Одеса. Пристанищният и търговски център привлича хора от много националности, а българинът се превръща в радетел за каузите на гръцката общност в града. Габровската предприемчивост отново се проявява в пълна степен. Заедно с брат си Христо засаждат 300 ябълкови дръвчета, а няколко години по-късно овошките започват да дават плод, който Априлов използва за суровина при производството на калвадос и захар. Търговската кариера на габровеца се развива повече от успешно, но съдбата му е подготвила по-велики дела. Някъде към 1828 година по здравословни причини Априлов се отказва от търговската си дейност, като се смята, че вероятно е измъчван от туберкулоза, а за лечение пътува на два пъти до Бурса. През 1831 година заминава за Цариград, където се надява състоянието му да се подобри.

Интересни факти...



- По време на Гръцкото въстание (1821) щедро подпомага готвещите се да преминат Дунава доброволци.
- Решителен поврат във възгледите на Априлов предизвиква прочетената от него през 1831 г. книга на Юрий Венелин „Древните и сегашните българи“. Под нейно влияние се посвещава на просветното и културно издигане на българския народ. През 1835 г. с помощта на Николай Ст. Палаузов, на братята Константин и Димитър Мустакови, на други български търговци в странство и на търновския митрополит Иларион, открива в Габрово първото чисто българско взаимно училище, сегашната Априловска гимназия.

Освен значителната парична и организационна помощ, която оказва на българското просветно движение, издава и няколко книги, с които дава насока на възрожденското училищно дело: „Денница на новобългарското образование“ (1841), „Допълнение към „Денницата““ (1842), „Мисли за сегашното българско учение“ (1847). Решително настоява новобългарският, а не църковнославянският или гръцкият език да бъде основа на светското образование в България. Значението на Васил Априлов за развитието на българската наука се определя главно от неговата организаторска и посредническа работа. Чрез писма издирва в България свои сътрудници и ги насърчава в събирането на старинни и на народни песни. Негови дописници стават Захари Круша, Райно Попович, Неофит Рилски, Анатолий Зографски и др. С тяхно съдействие пръв обнародва образци от средновековни български монети, както и текста на няколко старобългарски грамоти.

През 1847 г. Априлов посещава Габрово.

Интересни факти...

- На връщане за Одеса умира в Галац от мъчилата го дълги години туберкулоза. Завещава на габровската община значителна сума, с която да се построи нова сграда за основаното по негов почин училище. Първоначално е погребан в Галац, а впоследствие останките му са пренесени в двора на Априловската гимназия. През 1935 г. пред училищното здание му е издигнат паметник, изработен от скулптора Кирил Тодоров. В подножието на статуята са изобразени различните етапи от развитието на българското образование



Моето училище "Васил Априлов"

- ОУ "Васил Априлов" е създадено през далечната 1909 г. от широка група родолюбиви българи - занаятчии, търговци и обикновени граждани. В началото учебните занятия се водят в двете стаи на частната къща на ул. "Възраждане" №21 – дом на семейство Обрешкови. Година по-късно то се премества в построената едноетажна сграда на сегашното училище с името Първа девическа прогимназия, която разполага с 4 класни стаи.



В периода 1919-1920 г. училището се преименува на Втора варненска смесена прогимназия, а през 1925-1926 г. школото вече разполага с втори етаж. През 1935 г. прогимназията става Втора варненска средищна, а през 1950 г. училището е преименувано на Второ основно училище.

През 1961 г. се пристрояват 3 нови класни стаи и отделна сграда, в която се помещават физкултурен салон, работилници по дървообработване и металообработване.

На 30 май 1967 г. училището се сдобива с барелефа на Васил Априлов, изработен и дарен от известния варненски учител и скулптор Альоша Кафеджийски.

В началото на 90-те години е разширен училищният двор, тогава започва изграждането и на нова спортна площадка.

Тази година училището чества 111 годишен юбилей!

Благодаря за вниманието!

Изабела Йорданова